

## POSTANOWIENIE

24 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Adam Doliwa (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Kowalski

SSN Marcin Łochowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 24 stycznia 2025 r. w Warszawie  
skargi kasacyjnej M. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Toruniu

z 11 czerwca 2021 r., VIII Ca 1016/20,

w sprawie z powództwa M. P.

przeciwko M.1 spółce

z ograniczoną odpowiedzialnością w G. i Gminie Miasta Grudziądz

o zapłatę,

**1. odrzuca skargę kasacyjną;**

**2. oddala wniosek adwokata L. B. o przyznanie kosztów  
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w  
postępowaniu kasacyjnym;**

**3. nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

Maciej Kowalski

Adam Doliwa

Marcin Łochowski

[dr]

## UZASADNIENIE

M. P. pozwem z 30 czerwca 2017 r. wniósł o nakazanie Miejskiemu Przedsiębiorstwu Gospodarki Nieruchomościami spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. przywrócenia posiadania lokalu mieszkalnego oraz o

zasądzenie na jego rzecz 61 821,60 zł, w tym 55 000 zł tytułem zadośćuczynienia, oraz 6821,60 zł tytułem zwrotu wpłaconego czynszu.

Postanowieniem z 30 listopada 2018 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu na wniosek powoda wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanej gminę miejską Grudziądz.

Wyrokiem z 11 września 2020 r. Sąd Rejonowy w Grudziądzu oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu a wyrokiem z 11 czerwca 2021 r. Sąd Okręgowy w Toruniu oddalił apelację powoda.

Od wyroku Sądu Okręgowego skargę kasacyjną wywiódł powód, zaskarżając go w całości. Zaskarżonemu wyrokowi zarzucono naruszenie prawa materialnego, tj. art. 61 k.c., oraz naruszenie przepisów prawa procesowego, które miały istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, tj.: art. 382 w zw. z art. 3, art. 478, 382, 398 w zw. z art. 382, art. 102 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Miejskie Przedsiębiorstwo Gospodarki Nieruchomościami wniosło o jej oddalenie i zasądzenie od skarżącego na swoją rzecz kosztów postępowania kasacyjnego.

Postanowieniem z 7 lutego 2023 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną w części dotyczącej rozstrzygnięcia o naruszeniu posiadania.

### **Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu również w zakresie, jakiego nie dotyczyło postanowienie Sądu Okręgowego z 7 lutego 2023 r.

Zgodnie z art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 2 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy przytoczenie podstaw kasacyjnych wraz z ich uzasadnieniem. Elementy te decydują o istocie i charakterze skargi kasacyjnej. Skarga, która nie spełnia wymienionych wymagań jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu przez sąd drugiej instancji lub Sąd Najwyższy (art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 k.p.c.). Wskazanie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie stanowią dwa oddzielne elementy skargi, pozostające ze sobą w nierozłącznym związku. Powołanie podstaw kasacyjnych wymaga wskazania przepisów, które zostały naruszone wskutek wydania zaskarżonego orzeczenia, oraz sprecyzowania postaci tego naruszenia.

Konieczność wskazania podstaw, na których zostaje oparte zaskarżenie orzeczenia jest konsekwencją ograniczenia ram postępowania kasacyjnego i związanego z tym zakresu kognicji Sądu Najwyższego, sprawującego nadzór judykacyjny nad działalnością orzeczniczą sądów powszechnych, w ramach określonych przepisami prawa procesowego. Sąd Najwyższy jako sąd kasacyjny nie jest uprawniony do samodzielnego tworzenia lub dokonywania konkretyzacji zarzutów kasacyjnych i do przeprowadzania wykładni skargi w celu poszukiwania określonych podstaw kasacyjnych. Działanie takie byłoby niedopuszczalne nie tylko z tej przyczyny, że mogłoby okazać się niezgodne z intencją oraz rzeczywistymi zamierzeniami strony wnoszącej skargę, lecz głównie dlatego, że mogłoby prowadzić do powstania wątpliwości co do roli sądu w sporze toczącym się między przeciwnikami procesowymi, dążącymi do ochrony przeciwstawnych interesów. Powyższe prowadzi do wniosku, że ogólnikowe zarzuty naruszenia przepisów prawa, w szczególności poprzestające na wyliczeniu przepisów prawnych, nie mogą być przedmiotem oceny Sądu Najwyższego, a skarga kasacyjna, której podstawy nie zostały należycie skonkretyzowane, podlega odrzuceniu (zob. postanowienia SN z 24 lutego 1998 r., I CKN 518/97, oraz z 6 maja 2022 r., II CSKP 529/22).

Powód domagał się przywrócenia naruszonego posiadania i zapłaty. W skardze kasacyjnej ograniczono się wyłącznie do wskazania zarzutów dotyczących naruszenia posiadania. W tym zakresie skarga jako oczywiście niedopuszczalna została odrzucona przez Sąd Okręgowy (art. 398<sup>2</sup> § 2 pkt 1 *in fine* k.p.c.). Natomiast nie postawiono zarzutów w zakresie żądania zapłaty. W związku z tym skarga kasacyjna nie spełnia wymagań konstrukcyjnych, a to z uwagi na brak przytoczenia przez skarżącego podstaw kasacyjnych wraz z ich uzasadnieniem – w odniesieniu do roszczenia o zapłatę. Dlatego należało ją odrzucić.

Wniosek strony pozwanej o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego nie zasługiwał na uwzględnienie, gdyż pełnomocnik wniósł jedynie o oddalenie skargi kasacyjnej, a nie o jej odrzucenie.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na

podstawie art. 102 k.p.c., mając na względzie sytuację majątkową i osobistą powoda.

Maciej Kowalski

Adam Doliwa

Marcin Łochowski

[wr]

[a.ł]